

la tribuna

L'injust model fiscal de Toni Martí

Els qui més tenen han estat els grans afavorits fiscalment pel govern de DA

PERE LÓPEZ

El sistema fiscal (o també anomenat fiscalitat) és la forma en què es regulen els impostos en un país. La seva definició és un dels elements clau que determina la política d'un país i de l'orientació política dels seus governants a l'hora d'implantar-lo o bé de modificar-lo.

Es diu que els sistemes fiscals són més o menys justos en la mesura de la contribució que fan els ciutadans al finançament de l'Estat i si es fa en una proporció més propera o menys als ingressos obtinguts.

Per aquest motiu, per exemple, els impostos sobre la renda de la majoria de països tenen una escala progressiva de tipus; d'aquesta manera, a mesura que augmenten els ingressos, també augmenta el percentatge dels ingressos que s'han de pagar a l'Estat.

En l'impost sobre la renda implantat per Toni Martí només hi ha un únic tipus igual per a tots (un cop superat el mínim que no tributa) del 10%, fet que estableix ja d'entrada un sistema fiscal que és poc just pel que he exposat abans. Però a més, cal que tots els ciutadans que paguen els seus impostos ja sigui per la via de l'impost de societats o de l'impost de la renda al 10% sàpiguen que aquells que més tenen es poden acollir a determinades figures jurídiques en l'impost de societats que els permet tributar en alguns casos el 2%, en alguns altres l'1,5% i en d'altres fins i tot el 0%; sí, sí el 0%! A la vegada, els ciutadans han de saber que quan es reparteixen beneficis des d'aquestes formes jurídiques els seus titulars tampoc tributen.

És a dir, aquells que poden estructurar els seus beneficis en formes com ara els OIC, les SICAV o bé altres règims especials previstos en l'impost de societats paguen un màxim d'impostos del 2% dels seus beneficis i alguns d'ells no paguen absolutament cap impost.

AMB ELS CANVIS DE DA EN EL SISTEMA DE TRIBUTACIÓ, LES ENTITATS FINANCERES HAN PAGAT UNS 20 MILIONS MENYS L'ANY 2013

Us sembla aquest un sistema fiscal just? Us semblen justificades les retallades socials, les rebaixes en l'import de les pensions, les retallades sanitàries, les esportives, en les ajudes a entitats culturals i un llarg etcètera... quan aquells que més guanyen no paguen ni pagaran impostos amb Toni Martí?

Però encara hi ha -tot i que sembli impossible- més. Amb les modificacions fetes per DA en el sistema de tributació de les entitats financeres, aquestes han passat a pagar uns 20 milions d'euros d'impostos menys l'any 2013 respecte dels que van pagar l'any 2012. Una xifra multimilionària de menys ingressos

per a l'Estat que deixa petites les múltiples retallades fetes per DA en pensions, prestacions socials, atencions sanitàries i mèdiques, subvencions esportives i culturals...

Els partits de dretes, com ara el Partit Popular a Espanya o l'UMP a França porten en els seus programes sistemes fiscals progressius. És a dir, la política fiscal de Toni Martí és més de dretes que la del PP o de l'UMP, molt més!

Els empresaris i ciutadans que treballem dur per tirar endavant les nostres economies domèstiques i que paguem els nostres impostos no podem estar d'acord de cap manera amb

un sistema fiscal emparat per la dissimulació, la manca de transparència i el màrqueting polític. Toni Martí ha implantat el més injust dels models fiscals que conec. Un model en què els que més paguen són les classes mitjanes, els que més tenen tributen poc o no tributen gens, i als que menys tenen se'ls retallen drets i prestacions per manca de recursos.

Aquest és el model de país que voleu? El dia 1 de març teniu la decisió a les vostres mans.

LA POLÍTICA FISCAL IMPLANTADA PER TONI MARTÍ ÉS MÉS DE DRETES QUE LA DEL PP O DE L'UMP, MOLT MÉS

Per això des de la candidatura de PS+Verds+Iniciativa Ciutadana+Independents proposem incrementar el mínim que no tributa des dels 24.000 als 30.000 euros per no gravar les rendes i salaris de les classes mitjanes; introduir un segon tipus impositiu del 20% a partir de les rendes superiors a 120.000 euros a l'any i fer que els repartiments de beneficis dels OIC, SICAV i altres règims especials en l'impost de societats tributin al mateix tipus que ho estem fent la resta de ciutadans.

De tots vosaltres depèn que Andorra avanci, en aquest cas cap a un model fiscal just i equitatiu.